U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jiřího Vyvadila v právní věci stěžovatele **V. M.**, zastoupeného Mgr. Alexandrem Vaškevičem, advokátem se sídlem v Plzni, Františkánská 7, za účasti **Ministerstva vnitra,** odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 15. 9. 2004, č. j. 48 Az 173/2004 - 22,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou u Krajského soudu v Praze dne 18. 11. 2004 se stěžovatel domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 10. 6. 2004, č. j. OAM-1145/VL-19-P17-2004, jímž bylo rozhodnuto o neudělení azylu stěžovateli podle ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), a kterým bylo dále vysloveno, že se na stěžovatele nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označený rozsudek krajského soudu byl z důvodu, že stěžovatel nebyl na jím uvedené adrese zastižen, uložen dne 18. 10. 2004 u držitele poštovní licence (na poště). Při pokusu o doručení byl stěžovatel v souladu s ust. § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na ust. § 46 odst. 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, vyrozuměn o tom, že si má uloženou písemnost vyzvednout a poučen, že nevyzvedne-li si zásilku do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Za den doručení je tedy považován pátek 29. 10. 2004.

Podle ust. § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Dle ust. § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím toho dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Dle odst. 3 citovaného ustanovení připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

Vzhledem k okolnosti, že dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty, byl pátek 29. 10. 2004 a jednalo se lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro podání kasační stížnosti byl opět pátek, a to 12. 11. 2004. Kasační stížnost však byla osobně doručena Krajskému soudu v Praze až dne 18. 11. 2004. Na tomto faktu nemůže nic změnit ani tvrzení stěžovatele prezentované v kasační stížnosti, že se v okamžiku, kdy mu byl napadený rozsudek soudu doručován, zdržoval na jiné adrese, neboť toto své tvrzení nikterak neprokázal, a proto k němu soud nepřihlédl.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán opožděně.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a ust. § 120 s. ř. s. předmětnou kasační stížnost odmítl, neboť lhůta pro její podání byla zmeškána.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. 1. 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu